

[Valbak.]

Begrundelse.

Hidtil har universitetsstudier mig bekendt været videnskabeligt betonedede studier, hvor der ved læreransættelser lægges vægt på videnskabelige og pædagogiske forudsætninger.

Dette gælder også sociologistudiet, hvor der ifølge anordningerne m. v. skal undervises i sociologi, metodik, statistik og demografi m. v. Derimod fremgår det ingen steder, at der kan eller skal undervises i nogen af de i opslaget nævnte retninger. Heller ikke har det støtte i det offentliges ansættelsesregler eller i hidtidig dansk tankegang at lade bestemte livsanskuelser, være sig politiske eller religiøse, være retningsangivende for et ansættelsesforholds etablering.

Undervisningsminister *Helge Larsens* svar (3. august 1971):

Jeg selv finder opslaget besynderligt.

Det anføres, at den undervisning, der skal gives, bl. a. skal omfatte sociologisk teori og sociologiske metoder, og heri må være indbefattet forskellige sociologiske retninger. Man kan vel heller ikke forestille sig, at en ansøger til en sådan stilling ikke skulle være bekendt med f. eks. marxisme.

Den af hr. Valbak fremdragne sætning i opslaget: „Man er fra studiets side interesseret i opbygning af en lærerstab inden for forskellige sociologiske retninger såsom empiricisme, marxisme, hermeneutik, etc.“, forekommer mig derfor overflødig og unødvendig.

Skulle der derimod i sætningen ligge et ønske om at ansætte lærere ud fra en bestemt politisk holdning, er jeg ganske enig med hr. Valbak om, at bestemte livsanskuelser, det være sig politiske, religiøse eller andre, ikke skal være retningsgivende ved stillingsbesættelser ved universiteter eller andre offentlige forsknings- og uddannelsesinstitutioner.

Universitetet skal ikke være politiserende eller missionerende for nogen bestemt holdning.

Af *Erik Hansen* (Ålborg amt) til landbrugsministeren (29. juli 1971):

„Vil ministeren foranledige, at salget af arealer i Store Vildmose, Lille Vildmose

og tilgrænsende områder stoppes, og at der udarbejdes en plan for udnyttelse af områderne både med hensyn til rekreativ udnyttelse, udvikling til rekreative formål og til ren landbrugsmæssig udnyttelse, herunder udlejning til græsning efter hidtidig praksis?“

Begrundelse.

Det har vakt betydelig uro og givet anledning til mytedannelse, ikke mindst i Nordjylland, at der i løbet af de sidste to år er solgt 640 ha af Vildmosearealerne, og efter hvad der forlyder, er der ført forhandlinger til forskellige sider om salg af yderligere betydelige arealer.

Det er min opfattelse, at der på længere sigt vil være behov for Vildmoserne til rekreative formål såvel som til landbrugsmæssig udnyttelse i form af græsning til flere tusinde stykker kvæg.

Statens jordlovsudvalg vil ved salg skabe overordentlig store vanskeligheder for de mange landmænd, som i årevis har udnyttet disse græsningsmuligheder.

Jeg finder, at statens salg af disse arealer er urimeligt, når man må forudse, at jordpriserne vil stige antageligt ved dansk medlemskab af fællesmarkedet. Ifølge oplysninger fra markedssekretariatet til medlemmerne af folketingets markedsudvalg er jordpriserne indtil 3-4 gange så høje i fællesmarkedslandene som i Danmark. Det er derfor indlysende, at store, samlede salg af statsejet jord meget let kan resultere i væsentlige gevinster, hvis købet er sket med spekulation for øje.

Landbrugsminister *Henry Christensens* svar (2. august 1971):

I oktober 1966 foreslog administrationsrådet, at størstedelen af de af jordlovsudvalget administrerede jordarealer skulle afhændes.

Spørgsmålet blev behandlet i landbokommissionen, der stort set var enig heri, for så vidt angår arealer, der ikke inden for en rimelig tid vil kunne tjene strukturelle formål. Kommissionen har atter beskæftiget sig med spørgsmålet i sin betænkning nr. 10 af 13. januar i år, og et flertal i kommissionen fastholdt det tidligere standpunkt.